

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Filmový cestovní ruch

Autorka: Jana Pospíchalová, Cizí jazyky pro cestovní ruch – AJ, NJ

Vedoucí práce: Ing. Daniela Mandřáková

Téma bakalářské práce Jany Pospíchalové je nesporně zajímavé, atraktivní, studenty programu Cizí jazyky pro cestovní ruch na UHK kupodivu velmi málo vyhledávané. Autorka se stanovila za cíl definovat pojem filmový cestovní ruch a prozkoumat jeho vliv na destinace cestovního ruchu v České republice i ve světě.

Práce má přehlednou a logickou strukturu, autorka postupuje od definice zvoleného tématu a světového filmu k českému prostředí, podrobně se zaměřuje na kraj Vysočina. Při vymezení pojmu vychází ze zahraniční literatury, prostřednictvím zahraničních filmů také dokládá vliv, jaký může mít filmový průmysl na cestovní ruch. Vzhledem k výběru zdrojů jsou tyto příklady poměrně jednostranně zaměřeny na Austrálii, Nový Zéland, ve vztahu k Evropě pak na starší filmová díla a jejich vliv (Třetí muž, Za zvuků hudby). V kontextu zvoleného tématu by bylo vhodné alespoň zmínit filmy W. Allena, které režisér od r. 2005 natáčí v různých evropských metropolích (Paříž, Barcelona, Řím...) a které jsou považovány za typický příklad úspěšného location placementu. Tato část bakalářské práce je solidně zpracována, problematický je ale způsob citování, který neuvádí stránky citovaných knih. Je tedy velmi obtížné ověřit uváděné informace, zbavit se některých pochybností, vyvolaných místy neobratným překladem. Monografie Sue Beeton má 270 stran, autorka z ní cituje bez odkazu ke konkrétním stránkám.

V části věnované filmovému turismu v České republice postrádám alespoň základní shrnutí důležitých filmových událostí. Je dobře, že se studentka zaměřila na jeden region, jehož vztahu k filmu se věnuje podrobně, ale bylo by vhodné, aby předcházel obecný úvod a také zdůvodnění volby regionu. Pak by se snad autorka vyhnula některým chybám. Když na str. 30 píše o „Letní filmové škole ve Zlíně“, spojila tak dvě velmi významné filmové akce – Letní filmovou školu v Uherském Hradišti a Zlín Film Festival, mezinárodní festival filmů pro děti a mládež. V části věnované českému prostředí je patrné, že autorka obtížně hledala zdroje, spoléhala se na internetové stránky některých akcí. Ty jsou ovšem problematické tím, že nejen informují, ale také samy sebe propagují, je třeba k jejich čtení přistupovat kriticky a udržovat přiměřenou perspektivu. Zde mám na mysli např. pasáže věnované Festivalu Fantazie, o němž autorka na str. 31 uvádí: „Z hlediska festivalů pořádaných v České republice

patří mezi ty malé. KVIFF a Letní filmová škola ve Zlíně svou popularitou a propagací Chotěboř hravě zastíní. Naopak co se týče počtu promítaných filmů, převyšuje Festival Fantazie některé známější festivaly [13].“ Problém je, že zde srovnává nesrovnatelné, Festival Fantazie nemůžeme řadit k filmovým festivalům, jedná se o con. Navíc pořadatelé na stránkách uvádějí, že počet filmů uvedených v kině v rámci festivalu je 50. Tvrdit tedy, že „počtem promítaných filmů zastíní některé známější festivaly“ je velmi odvážné. Celkově působí zejména druhá část bakalářské práce trochu bezradně, jako kdyby se autorka nemohla rozhodnout, o čem bude psát. Místy spíše předkládá náhodné informace, než aby promyšleně rozvíjela dobře zahájené téma. V kapitole 6 *Příklady filmového turismu ve světě i v ČR* uvádí, že „Co se týče České republiky, pro filmové producenty je naše země jednou z nejatraktivnějších a nejvyhledávanějších destinací pro natáčení“ (str. 18), jako příklady ale vybrala jen dva britské televizní seriály, film žádný. Alespoň několik titulů by si měla připravit k obhajobě.

Zcela zbytečně je v podkapitole 10.6 zařazena tabulka filmů natočených v kraji Vysočina, která se kvůli vloženým plakátům roztáhla na deset stránek. Autorka uvádí, že tabulku zpracovala na základě knih Radka Laudina, knihy ale chybí v seznamu literatury. Spíše než zpracování tabulky by bylo v kontextu práce zajímavé zhodnocení uvedených knih, i dalších autorových titulů, z hlediska jejich vztahu k tématu. Chvályhodný, byť nezdařilý, je pokus autorky bakalářské práce vytvořit „Pohádkového průvodce Vysočinou“, zařazený do přílohy.

Jazyková úroveň práce je poznamenaná neobratnými formulacemi, jichž se autorka dopustila při překladu z angličtiny, ale také občasnými gramatickými a stylistickými chybami. Např. nevhodný překlad anglického „affair“ na str. 18: „Může jít například o aféru mezi protagonisty filmu.“ Práci neprospívá ani střídavé ne/přechylování příjmení, autorka se měla rozhodnout pro jednu variantu a tu dodržet (Niki Marcionis, ale Joanne Connellová, str. 12, 13).

I přes uvedené výhrady bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

navrhované hodnocení: